

“मीठे बच्चे- देह-अभिमान आसुरी चलन हो, त्यसलाई बदलेर दैवी चलन धारण गर्नु भन्ने रावणको जेलबाट छुट्नेछौ ।”

प्रश्न:- हरेक आत्माले आफ्नो पापहरूको सजाय कसरी भोग्दछ, त्यसबाट बच्ने साधन के हो ?

उत्तर:- हरेकले आफ्नो पापहरूको सजाय एक त गर्भ जेलमा भोग्छ, दोस्रो रावणको जेलमा अनेक प्रकारको दुःख भोग्छ । बाबा आउनुभएको छ- तिमी बच्चाहरूलाई यस जेलबाट छुटाउन । यसबाट बच्नको लागि पवित्र (सिविलाइज्ड) बन ।

ओम् शान्ति । ड्रामाको योजना (प्लान) अनुसार बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ । बाबा नै आएर रावणको जेलबाट छुटाउनुहुन्छ किनकि सबै भ्रष्टाचार, पाप आत्माहरू छन् । सारा दुनियाँका मनुष्यहरू भ्रष्टाचारी हुनुको कारण रावणको जेलमा छन् । फेरि जब शरीर छोड्छन् तब गर्भ जेलमा जान्छन् । बाबा आएर दुबै जेलबाट छुटाउनुहुन्छ फेरि तिमी आधाकल्प रावणको जेलमा पनि र गर्भ जेलमा पनि जानेछैनौ । तिमी जान्दछौ- बाबा बिस्तारै-बिस्तारै पुरुषार्थ अनुसार हामीलाई रावणको जेलबाट र गर्भ जेलबाट छुटाउनुहुन्छ । बाबा बताउनुहुन्छ- तिमी सबै भ्रष्टाचारी हौ रावण राज्यमा । फेरि रामराज्यमा सबै सदाचारी (सिविलाइज्ड) हुन्छौ । कुनै पनि भूतको प्रवेशता हुँदैन । देहको अहंकार आउनाले नै फेरि अरू भूतहरूको प्रवेशता हुन्छ । अब तिमी बच्चाहरूले पुरुषार्थ गरेर देही-अभिमानी बन्नु छ । जब यस्तो (लक्ष्मी-नारायण) बन्नेछौ तब नै देवता कहलाउनेछौ । अहिले त तिमी ब्राह्मण कहलाउँछौ । रावणको जेलबाट छुटाउनको लागि बाबा आएर पढाउनुहुन्छ र, जुन सबैको चरित्र बिग्रिएको छ त्यो सुधार्नु पनि हुन्छ । आधाकल्पदेखि चरित्र बिग्रिँदा-बिग्रिँदा धेरै बिग्रिएको छ । यस समय छ तमोप्रधान चरित्र । दैवी र आसुरी चरित्रमा रात-दिनको फरक छ । बाबा सम्भाउनुहुन्छ- अब पुरुषार्थ गरेर आफ्नो दैवी चरित्र बनाउनु छ, तब नै आसुरी चरित्र छुट्दै जानेछ । आसुरी चरित्रमा देह-अभिमान हो नम्बरवन । देही-अभिमानीको चरित्र कहिल्यै बिग्रिँदैन । सारा कुरा चरित्रमा भर पर्छ । देवताहरूको चरित्र कसरी बिग्रन्छ ? जब उनीहरू वाम मार्गमा जान्छन् अर्थात् विकारी बन्छन् तब चरित्र बिग्रन्छ । जगन्नाथको मन्दिरमा यस्ता चित्रहरू देखाइएको छ, वाम मार्गको । यो त वर्षौं पुरानो मन्दिर हो, ड्रेस आदि देवताहरूको नै हो । देखाउँछन्- देवताहरू वाम मार्गमा कसरी जान्छन् । पहिलो-पहिलो भ्रष्टाचार (क्रिमिनालिटी) नै यो हो । काम चितामा चढ्छन्, फेरि रंग बदलिदा-बदलिदा एकदमै कालो हुन पुग्छन् । पहिला-पहिला सत्ययुगमा (गोल्डन एज) हुन्छन् सम्पूर्ण गोरो, फेरि दुई कला कम हुन जान्छ । त्रेतालाई स्वर्ग भनिँदैन, त्यो हो अर्ध (सेमी) स्वर्ग । बाबाले सम्भाउनुभएको छ- रावण आएपछि नै तिमीमाथि खिया लाग्न शुरू भएको हो । पूरै भ्रष्टाचारी अन्तमा बन्दछौ । अहिले १०० प्रतिशत भ्रष्टाचार भनिनेछ । १०० प्रतिशत निर्विकारी थियौ फेरि १०० प्रतिशत विकारी बन्यौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ- सुध्रिदै जाऊ, यो रावणको जेल धेरै ठूलो छ । सबैलाई भ्रष्टाचारी नै भनिनेछ किनकि रावणको राज्यमा छन् नि । राम राज्य र रावण राज्यको बारेमा त उनीहरूलाई थाहा नै छैन । अहिले तिमी पुरुषार्थ गरिरहेका छौ राम राज्यमा जान । सम्पूर्ण त कोही बनेको छैन । कोही फस्ट, कोही सेकेण्ड, कोई थर्डमा छन् । अब बाबा पढाउनुहुन्छ, दैवीगुण धारण गराउनुहुन्छ । देह-अभिमान त सबैमा छ । जति-जति तिमी सेवामा लागि रहन्छौ उति देह-अभिमान कम हुँदै जानेछ । सेवा गर्नाले नै देह-अभिमान कम हुनेछ । देही-अभिमानीले ठूला-ठूला सेवा गर्नेछन् । बाबा देही-अभिमानी हुनुहुन्छ, त्यसैले कति राम्रो सेवा गर्नुहुन्छ । सबैलाई भ्रष्टाचारबाट, रावणको जेलबाट छुटाएर सद्गति दिनुहुन्छ, वहाँ फेरि दुबै जेल हुनेछैन । यहाँ डबल जेल छ, सत्ययुगमा न अदालत (कोर्ट) हुन्छ, न पाप आत्माहरू हुन्छन्, न त रावणको जेल नै हुन्छ । रावणको हुन्छ नै बेहदको जेल । सबै ५ विकारहरूको बन्धनमा (जंजिरमा) बाँधिएका छन् । अपरम्पार दुःख छ । दिन-प्रतिदिन दुःख वृद्धि भइरहन्छ ।

सत्ययुगलाई भनिन्छ गोल्डेन एज, त्रेतालाई सिलवर एज । सत्ययुगको जस्तो सुख त्रेतामा हुन सक्दैन किनकि आत्माको दुई कला कम हुन जान्छ । आत्माको कला कम हुनाले शरीर पनि त्यस्तै हुन्छ, त्यसैले

सम्भन्नुपर्छ- हामी रावणको राज्यमा देह-अभिमानि बनेका छौ । अब बाबा आउनुभएको छ रावणको जेलबाट छुटाउनको लागि । आधाकल्पको देह-अभिमान निस्कनमा समय त लाग्छ । धेरै मेहनत गर्नुपर्छ । चाँडै नै जसले शरीर छोडेर गए उनीहरू फेरि पनि ठूलो भएपछि आएर केही ज्ञान लिन सक्छन् । जति ढिलो हुँदै जान्छ, फेरि पुरुषार्थ त गर्न सक्दैनन् । कोही मन्यो फेरि आएर पुरुषार्थ गरोस् त्यो त जब शरीर ठूलो होस्, समझदार होस् तब केही गर्न सक्छ । ढिलो जानेहरूले त केही सिक्न सक्दैनन् । जति सिके सिके, त्यसैले मर्नु भन्दा पहिला पुरुषार्थ गर्नुपर्छ, जति हुन सक्छ यसतर्फ आउने कोशिश अवश्य गर्नेछन् । यस हालतमा धेरै आउनेछन् । वृक्षको वृद्धि भइरहनेछ । सम्झाउन त धेरै सहज छ । बम्बईमा बाबाको परिचय दिनको लागि चान्स (अवसर) धेरै राम्रो छ- उहाँ हामी सबैका पिता हुनुहुन्छ, पिताबाट वर्सा त अवश्य स्वर्गको नै चाहिन्छ । कति सहज छ । भित्र गद्गद् हुनुपर्छ, यहाँ हामीलाई पढाउनेवाला हुनुहुन्छ । यो हाम्रो लक्ष्य उद्देश्य (एम अब्जेक्ट) हो । हामी पहिला सद्गतिमा थियौं फेरि दुर्गतिमा आयौं अब फेरि दुर्गतिबाट सद्गतिमा जानु छ । शिवबाबा भन्नुहुन्छ- मामेकम् याद गन्यौ भने तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप काटिनेछ । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- जब द्वापरमा रावण राज्य हुन्छ अनि ५ विकाररूपी रावण सर्वव्यापी हुन्छ । जहाँ विकार सर्वव्यापी छ वहाँ बाबा सर्वव्यापी कसरी हुन सक्नुहुन्छ ? सबै मनुष्यहरू पाप आत्मा छन् नि । बाबा सम्मुख हुनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ- सर्वव्यापी मैले भनेकै छैन, उल्टो बुझेका छन् । उल्टो बुझ्दै, विकारमा गिर्दा-गिर्दा, गाली दिँदा-दिँदा संसारको यो हाल भएको छ । क्रिश्चियनहरू पनि जान्दछन्- ५ हजार वर्ष पहिला भारतवर्ष स्वर्ग थियो, सबै सतोप्रधान थिए । मनुष्यहरूले त लाखौं वर्ष भनिदिन्छन् किनकि तमोप्रधान बुद्धि बनेका छन् । उनीहरू फेरि न त्यति उच्च बने, न त्यति नीच बनेका छन् । उनीहरू त सम्भन्छन्- वास्तवमा स्वर्ग थियो । बाबा भन्नुहुन्छ- यो ठिकै भन्छन्- ५ हजार वर्ष पहिला पनि म तिमी बच्चाहरूलाई रावणको जेलबाट छुटाउन आएको थिएँ, अब फेरि छुटाउन आएको छु । आधाकल्प हुन्छ राम राज्य, आधाकल्प हुन्छ रावण राज्य । बच्चाहरूलाई अवसर मिलेमा सम्झाउनुपर्छ ।

बाबा पनि तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, यसरी-यसरी सम्झाऊ । यति अपरम्पार दुःख किन भएको छ ? पहिला त अपरम्पार सुख थियो जब यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो । उनीहरू सर्वगुण सम्पन्न थिए, अब यो ज्ञान (नलेज) हो नै नरबाट नारायण बन्ने । पढाइ हो, यसबाट दैवी चरित्र बन्छ । यस समय रावणको राज्यमा सबैको चरित्र बिग्रिएको छ । सबैको चरित्र सुधार्नेवाला त केवल एक राम हुनुहुन्छ । यस समय कति धर्महरू छन्, मनुष्यको कति वृद्धि भइरहन्छ, यसरी नै वृद्धि भइरह्यो भने फेरि खाना पनि कहाँबाट मिल्नेछ ! सत्ययुगमा त यस्तो कुरा हुँदैन । वहाँ दुःखको कुनै कुरा नै हुँदैन । यो कलियुग हो दुःखधाम, सबै विकारी छन् । त्यो हो सुखधाम, सबै सम्पूर्ण निर्विकारी छन् । घरी-घरी उनीहरूलाई यो बताउनुपर्छ जसले गर्दा केही बुझ्नु । बाबा भन्नुहुन्छ- म पतित-पावन हुँ, मलाई याद गर्नाले तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप काटिनेछ । बाबाले यो कसरी भन्नुहुन्छ ! अवश्य शरीर धारण गरेर बोल्नुहुनेछ नि । पतित-पावन सर्वको सद्गति दाता एक बाबा हुनुहुन्छ, अवश्य उहाँ कुनै रथमा आउनुभएको हुनुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म यस रथमा आउँछु, जसले आफ्नो जन्महरूलाई जान्दैनन् । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- यो ८४ जन्मको खेल हो, जो पहिला-पहिला आएका हुन् उनै आउनेछन्, उनीहरूको नै धेरै जन्म हुनेछ फेरि कम हुँदै जानेछ । सबैभन्दा पहिला देवताहरू आए । बाबा बच्चाहरूलाई भाषण गर्न सिकाउनुहुन्छ- यसरी-यसरी सम्झाउनुपर्छ । राम्रोसँग यादमा रहन्छौ, देह-अभिमान छैन भने भाषण राम्रो गर्नेछौ । शिवबाबा देही-अभिमानि हुनुहुन्छ नि । भनिरहनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, देही-अभिमानि भव । कुनै विकार नरहोस्, भित्र कुनै शैतानी (नराम्रो बानी) नरहोस् । तिमीले कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन, कसैको निन्दा गर्नु हुँदैन । तिमी बच्चाहरूले कहिल्यै पनि सुनेको-सुनाएको कुरामा विश्वास गर्नु हुँदैन । बाबासँग सोध- यिनीहरूले यस्तो भन्छन्, के सत्य हो ? बाबाले भनिदिनुहुनेछ । नत्र भने धेरै छन् जो भुटो कुरा बनाउनमा ढिलाइ गर्दैनन्- फलानोले तिमीलाई यस्तो-यस्तो मन्यो, सुनाएर उसलाई नै बर्बाद गरिदिन्छन् । बाबा जान्नुहुन्छ, यस्ता धेरै हुन्छन् । उल्टो-सुल्टो कुराहरू सुनाएर दिल खराब गरिदिन्छन्, त्यसैले कहिल्यै पनि भुटो कुरा सुनेर भित्र भित्रै जल्नु हुँदैन । सोध- फलानोले मेरो लागि यस्तो मन्यो ? भित्र सफाइ हुनुपर्छ । कति

बच्चाहरू सुनेको कुरालाई लिएर पनि आपसमा दुश्मनी गर्छन् । बाबा मिल्नुभएको छ, त्यसैले बाबासँग सोध्नुपर्छ नि । ब्रह्मा बाबामा पनि धेरैलाई विश्वास हुँदैन । शिवबाबालाई पनि भुल्छन् । बाबा त आउनुभएको छ सबैलाई महान् बनाउन । प्यारले उठाइरहनुहुन्छ । ईश्वरीय मत लिनुपर्छ । निश्चय नै छैन भने सोध्दा पनि सोध्दैनन् त्यसैले जवाफ (रेसपान्ड) पनि मिल्दैन । बाबा जे सम्झाउनुहुन्छ त्यसलाई धारण गर्नुपर्छ ।

तिमी बच्चाहरू श्रीमत अनुसार, विश्वमा शान्ति स्थापना गर्नको लागि निमित्त बनेका छौ । एक बाबा सिवाय अरु कसैको मत सर्वश्रेष्ठ हुन सक्दैन । सबैभन्दा श्रेष्ठ मत हो नै भगवान्को, जसबाट पद पनि कति उच्च मिल्दछ । बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो कल्याण गरेर उच्च पद पाऊ, महारथी बन । पढ्दै पढेनौ भने के पद पाउनेछौ । यो हो कल्प-कल्पान्तरको कुरा । सत्ययुगमा दास-दासीहरू पनि नम्बरवार हुन्छन् । बाबा त आउनुभएको छ उच्च बनाउन तर पढ्दै पढ्दैनन् भने के पद पाउनेछन् । प्रजामा पनि त उँच-नीच पद हुन्छ नि, यो बुढिले सम्झनुपर्छ । मनुष्यहरूलाई थाहा लाग्दैन— हामी कहाँ जान्छौ । माथि जान्छौ या तल भर्दै जान्छौ । बाबा आउनुभएर तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— कहाँ तिमी सत्य, त्रेता युगमा थियौ, कहाँ कलियुगमा (आइरन एजमा) आएका छौ । यस समय त मनुष्यले, मनुष्यलाई खान्छन् । अब यी सबै कुराहरू जब बुझ्नेछन् तब भन्नेछन्— ज्ञान केलाई भनिन्छ । कतिपय बच्चाहरूले एक कानबाट सुनेर अर्को कानबाट निकालिदिन्छन् । राम्रा-राम्रा सेन्टरहरूका राम्रा-राम्रा बच्चाहरूको पनि विकारी दृष्टि (क्रिमिनल आई) रहन्छ । फाइदा, नोक्सान, इज्जतको परवाह कहाँ राख्छन् र । मूल कुरा हो नै विकारी दृष्टिको (क्रिमिनल आई) । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— काम महाशत्रु हो, यसलाई जित्नको लागि कति मेहनत गर्छन् । मूल कुरा हो नै पवित्रताको । यसको कारण नै कति भगडा हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यो काम महाशत्रु हो, यसलाई जित तब नै जगतजित बन्नेछौ । देवताहरू सम्पूर्ण निर्विकारी हुन्छन् नि । पछि गएर बुझ्ने नै छन् । स्थापना हुनु नै छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) कहिल्यै पनि सुनी-सुनाइ कुरामा विश्वास गरेर आफ्नो स्थिति बिगार्नु छैन । भित्र सफाइ राख्नु छ । भुटो कुराहरू सुनेर भित्र भित्रै जल्नु छैन, ईश्वरीय मत लिनु छ ।
- २) देही-अभिमानि बन्ने पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ, कसैको पनि निन्दा गर्नु छैन । फाइदा, नोक्सान र इज्जतलाई ध्यानमा राखेर विकारी दृष्टिलाई (क्रिमिनल आई) खत्तम गर्नु छ । बाबा जे सुनाउनुहुन्छ, त्यसलाई एक कानले सुनेर अर्कोबाट निकाल्नु छैन ।

वरदान:- श्रेष्ठ स्मृतिद्वारा श्रेष्ठ स्थिति र श्रेष्ठ वायुमण्डल बनाउनेवाला सबैको सहयोगी भव

योगको अर्थ हो श्रेष्ठ स्मृतिमा रहनु । म श्रेष्ठ आत्मा श्रेष्ठ बाबाको सन्तान हुँ, जब यस्तो स्मृति रहन्छ अनि स्थिति श्रेष्ठ हुन पुग्छ । श्रेष्ठ स्थितिले श्रेष्ठ वायुमण्डल स्वतः बन्दछ, जसले अनेक आत्माहरूलाई आफूतर्फ आकर्षित गर्दछ । जहाँ पनि तिमी आत्माहरू योगमा रहेर कर्म गर्छौ त्यहाँको वातावरण, वायुमण्डलले अरूलाई पनि सहयोग दिन्छ । यस्ता सहयोगी आत्माहरू बाबालाई र विश्वलाई प्रिय हुन पुग्छन् ।

स्लोगन:- अचल स्थितिको आसनमा बसेपछि नै राज्यको सिंहासन मिल्नेछ ।